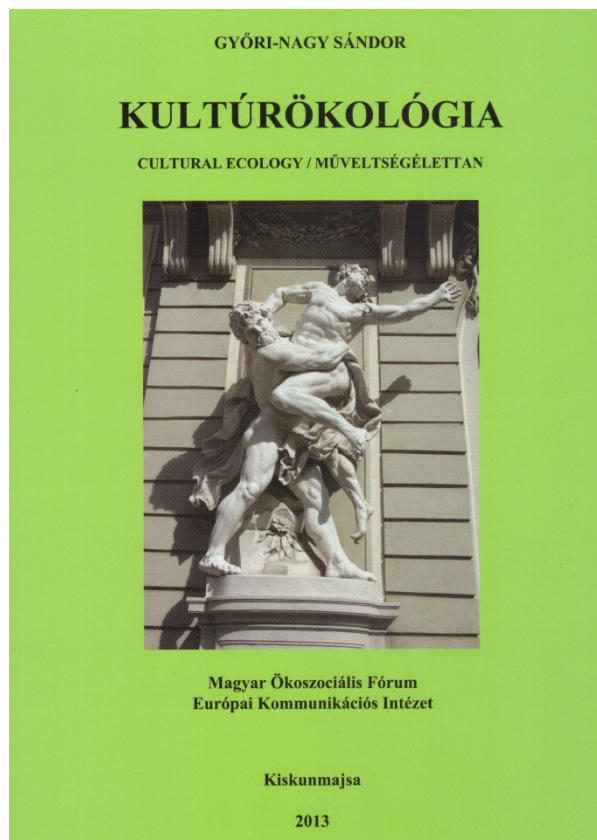

AUGUSZTUS HÚSZ: ÁLLAMI ÜNNEP, AVAGY?...

2001-ben a gödöllői *Szent István Egyetemen* kiadott fenntarthatóság-tudományi jegyzetemet¹ azzal kezdtem, hogy *a fenntarthatóság alapja a fogalmi pontosság*. A mai civilizáció² fenntarthatatlan, mert minden képződménye *fogalmi hamisításokra* épül, ezért időről időre újakra van szüksége:

2026. augusztus 20. van, Szent István neve napja, „*állami ünnep*”. Lobognak most is a piros-fehérezöld zászlók. Azt a látszatot keltve, hogy ünnepel a magyarság. Bel- és külhonban, szétszóródva szerte a nagyvilágban, ami mint helyzet már eleve abszurd. S ellene mond minden fenntarthatóságnak.

De tetézik ezt az eleve megint csak helyzet- és fogalom-hamisító politikusi szavak, amelyek nem csak ismét bennünket, magyarokat³ akarnak megvezetni, akik őszintén ünnepelnénk. Meg akarják vezetni ismét *a velünk együtt e napon ünnepelni most sem akaró népeket* is, hogy eztán sem akarjanak⁴.

Pedig legelemibb fenntarthatósági okok szorítanak minket és őket, mindönket a világon arra, hogy együtt térjünk vissza sürgősen a fenntarthatóság alapjaihoz: nyelveink-műveltségeink fogalmi, jelképi és cselekvési alapjaihoz, amelyek a *teremtett földi Élet*, és nem a múlandó birodalmak vezérlői.

1 Újra kiadva: Magyar Ökoszociális Fórum, Európai Kommunikációs Intézet. MÖF-EKI Tanulmányok IV., Kiskunmajsa, 2013. ISSN 2060-3479 / ISBN 978-963-87931-3-3.

2 Egy hölgyismerősöm franciásan csak „szifilizáció”-nak hívja.

3 Tudjuk-e még és már, kik is vagyunk mi, magyarok, „*annyi szenvedés után*”?...

4 Ők tudják-e még és már, hogy kik? Vagy csak annyit, hogy ők „*nem magyarok*”, mert másak a zászlaik színei...

De mitől is „magyar” ez az ünnep? Attól-e, hogy piros-fehér zöld zászlók lobognak? Szent zászlókkal ugyanúgy lehet hazudni, mint álszent szavakkal. Nem magyarázom őket. Magyarázzák a kultúrák: a *piros* mindenütt *életszín*, a *fehér* a *tisztaság*, a *zöld* a *megújulás* színe. Könyvek szólnak róluk bárhol.

Remélem, bombázógépeken, csapásmérő drónokon, sunyi rakétákon ezeket együtt sose fogjuk látni. De egy Szentkoronás Kárpát-medencei ország zászlószíneiként szívesen látnám őket viszont. Mert úgy rímelhethének *együttélő népek* külön zászlaival a *közös Teremtés-szelet* saját felelősségi terei fölött.

Az „ország” csak „úrság”, uralt terület. Kisebb vagy nagyobb kiszakított, és így torzult rész az Egészből. Melyet, amíg az „enyém”, kiaknázhathat a birtokló. *Emberi, anyagi-természeti „erőforrásait”*. Nem kell osztoznia másokkal a hasznán. Nem kell felelnie tisztaságáért, épségéért, egészségéért.

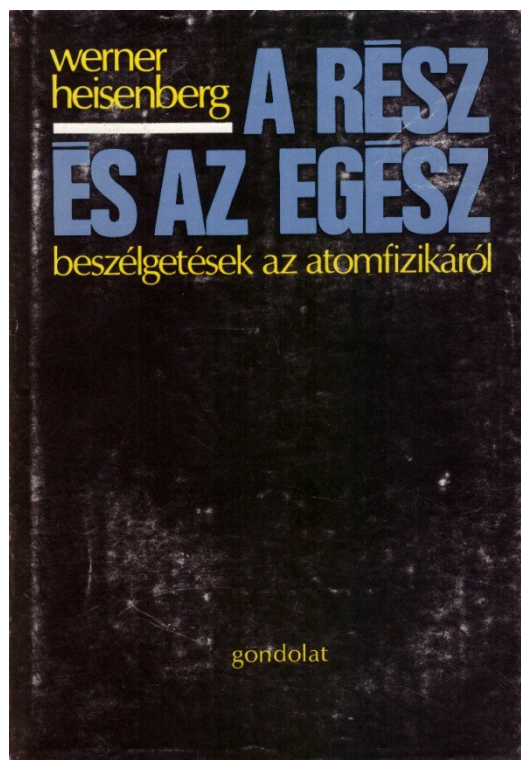
Amit elismert(etett) határ véd, az „övé”. Akár víz, akár föld, akár levegő. Akár mások nyelve, múltja, kultúrája. De ha erősebbek vagyunk, akkor is rendelkezhetünk bármivel, amit megkívánunk, vagy úgy véljük, a „fejlődés” fenntartására megillet minket, akármi az: „ritka földfémek” vagy a jövőendő.

Ezt hívják „*státuszkvónak*”, (*nemzetközi*) *jognak, békének, demokráciának*. S elvárják, hogy elhiggyük: mindez az is. Csak közben elfogy a tiszta vizünk, a tiszta levegőnk. Elfogy a hitünk, a hitelünk. Kifogy belőlünk a szeretet. Egyre magasabb iskolákban arra képeznek minket, hogy ez jó, s annak tekintsük.

A *teremtett kötelékeket, kötelességeket* nem tanítják a nemzedéki megújulás folyamatában, de már *W. Heisenberg, N. Bohr, K. Lorenz* tudományos rémálmai válnak be a *Nemzedékek-Szembeállítási Projektjéről*⁵, a *civilizált emberiség elgyermekiesedéséről, ami rosszabb az atombombánál*⁶:

5 Rövidíthetnénk „NSZP”-nek, mert úgy pártformációként lehetne *felelősség nélküli többségeket* verbuválni rá *titkos szavazással*, mint (majd) az *eltartott 16-évesek* szavazati jogáról.

6 Kötelező olvasmányok ehhez: az időközben fasisztának nyilvánított *Konrad Lorentz*től: *A civilizált emberiség nyolc halálos bűne*, ill. a még tudósnak számító *Werner Heisenberg*től: *A rész és az egész*. Gondolat, Bp., 1978.

GYNS